

Otep myrry

126
KNIHA
TEXTŮ
1

Otep myrry mně¹⁾ můj milý,
milujet mě z své všie síly
a já jeho,
zmilelého,²⁾
proňžt netbám nic na jiného.

Můj milý mně biel, červen, krásen,
jako leteční³⁾ den jasen.
To div z diva,
žeť sem živa,
proňžt se mé srdéčko znímá.⁴⁾

Vstanúc i pójdu toho dle,⁵⁾
poptám, proňžt mé srdéčko mdlé,⁶⁾
říkúc: „Batičku,⁷⁾
zmilelíčku,⁸⁾
zjev mi svú tvář, sokoličku.

Jehožt má dušě miluje,
viděli ste, zda kde tu je?
Milost silná,
žádost pilná,
k němužt má mysl nemylna.⁹⁾

Když diech¹⁰⁾ právě o puolnoci,
střět¹¹⁾ mě jeden z jeho moci,

1) otep myrry svazček myrhy (větviček keře Balsamodendron Myrrha, obsahujícího pryskyřičí balzámové vůně); mněť je mi - 2) zmilelého milého - 3) leteční letní - 4) znímá vzněcuje - 5) toho dle pro toho - 6) mdlé chřadne - 7) Batičku miláčku - 8) zmilelíčku milovaný - 9) nemylna neochvějna - 10) Když diech když jsem šla - 11) střět potkav

Cantiū Boemiale

O tep my w myřet moy myřy
myřiget mye sine wšye síly ara
geho zmyle le ho mnz netba mye
nagyného M oy myřy myře bnd
gerwem krásen jako letečny den
vafan as žnu ždnuš žet sem živa

Otep myrry
(zápis písně s notovým záznamem, Vyšší Brod)

tak neznámě

vzezřev na mě,
vecet: „Přenes mě v svém prámě.“

Tehdy já naň vzezřech z nice,¹²⁾
domněch se¹³⁾ svého panice.
Řech:¹⁴⁾ „Kam koho?“

A on: „Toho,
jehož ty hledáš přemnoho.“

128
KNIHA
TEXTŮ
I

Slůvce M

Srdce, netuž, nelzeť zbýti,¹⁾
pravímť cele,²⁾
aniť se jest lze ukryti³⁾
již veselé.

Toť pravím: Za utěšení
mněť v světě milejšie nenie,
a za toť mám,
než to milé slůvce M,⁴⁾
jenž panuje v srdéčku mém,
a v tomť se znám.⁵⁾

Ač pod nebem jest⁶⁾ stvoření,
nerozomím,
róžě, jiný květ nic nenie,
toť směle diem.

Toť pravím: Za utěšení
mněť v světě milejšie nenie,
a za toť mám,
než to mé milé slůvce M,
jenž panuje v srdéčku mém,
a v tomť se znám.

Jestíť jí milo slůžiti,
ač z milosti,
anať dá dobrým požití⁷⁾
vždy v radosti.

12) *vzezřech z nice* pohlédla jsem zdola, vzhlédla jsem – 13) *domněch se* dovtipila jsem se – 14) *Řech* řekla jsem

1) *netuž, nelzeť zbýti* nermať se, nelze pozbyt (radosti) – 2) *cele* s jistotou – 3) *aniť se jest lze ukryti* ani se ukryť před radostí – 4) *slůvce M* písmeno M; báseň obsahuje (přihlížeme-li k původnímu pravopisu) akrostich S(M)ARGARETA, tj. sv. Markéta – 5) *a v tomť se znám* z toho se vyznávám – 6) *Ač...* jest je-li – 7) *požití* užít

Toť pravím: Za utěšení
mněť v světě milejšie nenie,
a za toť mám,
než to mé milé slóvce M,
jenž panuje v srdéčku mém,
a v tomť se znám.

Rač to v svém srdci zavřéti,
než bez smiechu,
ež⁸⁾ mně jiné nelze mieti
za útěchu.

Toť pravím: Za utěšení
mněť v světě milejšie nenie,
a za toť mám,
než to mé milé slóvce M,
jenž panuje v srdéčku mém,
a v tomť se znám.

Tedyť poviem otevřené:
V tvěť službě sem!
Aniť změním do skončenie⁹⁾
mé milé M.

Toť pravím: Za utěšení
mněť v světě milejšie nenie,
a za toť mám,
než to mé milé slóvce M,
jenž panuje v srdéčku mém,
a v tomť se znám.

Jižť mne vše radost ostává,¹⁾
jižť mé vše útěchy stanú,²⁾
srdce v túžebné krvi plavá,
to vše pro mú milú žádnu.³⁾
Svýma zraky skrzě očko
silněť stříelē v mé srdéčko,
bydlímť u plamenné túze.
Muoj život v túhách nemáhá,⁴⁾
to vše jejie krása drahá
silněť mě k tomu připúzie.⁵⁾
Srdce bolí,
silně ve krvi plavaje,
žádaje,
žádná, tvé milosti, ač se může státi.
Jáť nikoli
živ nebudu na dlúžē
v té túžē,
kdyžť se zmilitká neráčí smilovati.
Túhať mě po nie,⁶⁾ kdyžť na ni zpomanu,
div, žeť kdy nesplanu,
omdleje v túhách stanú,⁷⁾
já pro ni u mé mladosti žalostivě zahynu.
Toť mé nešťestie, že byvše v radosti
i mám smutka dosti od nevěrné milosti.⁸⁾
Ach žalosti, chodím smutný, vzdychaje pro mú
nevinu!

Jižť mé zpievanie
přestane nynie,

1) ostává opouští - 2) stanú přestanou - 3) žádnu žádoucí, drahou - 4) nemáhá chřadne
- 5) připúzie nutí - 6) Túhať mě po nie toužím po ní - 7) stanú zahynu - 8) milosti lásky

8) ež že - 9) do skončenie do skonání

pyčtež⁹⁾ mne, panny, i vy, šlechetné panie,
žeť mi jest zahynúti pro milování.
Slunéčko vzhodí,
zářě vychodí,
má zmlitká v mém srdéčku vévodí,
silněť mi na mé mysli uškodí,
ač¹⁰⁾ sě, žádná, nesmiluje.

132
KNIHA
TEXTŮ
1

Bych měl¹¹⁾ na všem světě koho,
jenžť by mi pomohl túžiti,
měl bych utěšení mnoho,
chtělť bych mu s věrú¹²⁾ slúžiti.
Jakož fénix oheň nietí,¹³⁾
tu, kdež chce svú mladost vzieti,
v ohniť vzhorí v silné moci,¹⁴⁾
takěž muoj kvietek žádúcí
túžebný plamen horúcí
v srdci nietí ve dne v noci.
Z mé mladosti
jenž srdci túhy přeji,
nesměji
pro zlých lidí strach nikomému zjeviti.
V téj žalosti,
již nosím na útrobě,¹⁵⁾
ve mdlobě,
nejkraššie žádná, pro tě mi zahynúti.
Zbožnýť¹⁶⁾ má radost, a já v túhách vadnu,
to vše pro mú žádnú,
sám sebú nic nevládnú,
pohriechu nemámť nikdy nižádného utěšení.
Toť jest má núze, ach hrozný osude,
ktož tebe nezbude,¹⁷⁾ tenť žalosti nabude.
V svém srdéčku, žádná, pro tě já mám túžebné myšlenie.
Mého túženie
nemám umenšenie,

9) pyčtež litujte - 10) ač jestliže - 11) Bych měl kdybych měl - 12) s věrú věrně -
13) nietí rozněcuje - 14) v silné moci prudce - 15) na útrobě v nitru - 16) Zbožnýť zbož-
ný (možný, ale málo pravděpodobný je výklad: bohatý, tj. ten, kdo je obdařen láskou) -
17) nezbude nezbaví se

pyč mne povětrie, pyč mne všecko stvořenie,
karbunkul, zafier i vše drahé kamenie,
slunečné kvietie
i vše na světě,
pyč mne lilium, pyč ruože přestkvúcie,
chceť mi má zmlitká život odjieti,
ač¹⁸⁾ se neráci smilovati.

Orel divnú vášni¹⁹⁾ mievá:
své děti v slunce obrátí,
tuť je v té horkosti zhřievá,
davť jim v tu světlost hleděti.
Kteréž jasně vzrietí nemuož
v slunce, toť sobě nespomuož,
ihned je z hniezda vyvrátí.
Takým orlem nazývám ji,
pro nižť srdcem v túhách lkaji,
strach mne,²⁰⁾ žeť mi život ztratí.²¹⁾
Ach, mé očko,
má útěcho, má radost,
pro světlost,
již má najkrašši svietí, musím túžiti!
Mé srdéčko
se leká bez přestanie
spadenie,
jakžto orel spadna, tuť mu jest strach mieti.
Jakžto lev, když koli svým hlasem zúpi,²²⁾
své dietky vykúpi,
ihnedť jich smrt odstúpi,²³⁾
takěž já lekám sě smrti žádajě promluvenie.
Labut, divný pták, zpievá umieraje,
také já, smutný žák, umruť v túhách zpievaje
pro mú milú žádnú, když neráci přietí smilování.
Ach auvech, má milá,
již si mě umdlila!

18) ač jestliže - 19) vášni zvyk - 20) strach mne bojím se - 21) ztratí zničí - 22) zúpi za-
řve - 23) jich... odstúpi odstupí od nich

Ještě by mě od smrti vykúpila,
by se mnú jedinké slóvce promluvila.
Slunéčko stkvúcie,
ruože světlúcie,²⁴⁾
srdce i tělo dávaji v tvoje ruce,
duši mú Bohu milému poruče,
ač²⁵⁾ mne neráčíš živiti.²⁶⁾

134

KNIHA
TEXTŮ

1

---

24) světlúcie zářící - 25) ač jestliže - 26) živiti zachovat naživu